

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 59/2022
01.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА.,, чији је пуномоћник Вук Секулић, адвокат у ..., против туженог ББ ДОО за трговину, промет и услуге, ..., ..., чији је пуномоћник Милан Јакшић, адвокат у ..., ради заштите права због повреде жига, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 11Пж 5286/20 од 03.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 01. септембра 2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 11Пж 5286/20 од 03.09.2021. године.

Образложење

Привредни суд у Београду је донео пресуду 22П 676/20 од 21.09.2020. године, којом је у ставу I изреке усвојен тужбени захтев па је утврђено да је тужени стављањем у царински поступак TIR XF81152394, 54 комада женских мајица и 50 комада мушких мајица, неовлашћено обележених знаком ... у речи која је заштићена међународним жигом регистарски број .. и графичким знаком који је заштићен међународним жигом регистарски број ..., а које мајице су задржане и смештене у магацину Царинарнице ... ЦИ ..., о чему је сачињен Записник о задржавању робе бр. 148-20-230-08-9-15/2/18 од 28.03.2018. године, повредио наведене жигове регистроване на име тужиоца; у ставу II изреке наложено је туженом да престане да увози и ставља у промет робу неовлашћено обележену знаком ... у речи која је заштићена међународним жигом регистарски број ... и графичким знаком који је заштићен међународним жигом регистарски број ..., те је забрањено туженом да убудуће чини такву или сличну повреду наведених жигова, под претњом плаћања новчане казне; у ставу III изреке обавезан је тужени да о свом трошку, под царинским надзором, уништи 54 комада женских мајица и 50 комада мушких мајица, које су стављене у царински поступак TIR XF81152394 о чему је сачињен Записник о задржавању робе бр. 148-20-230-08-9-15/2/18 од 28.03.2018. године; у ставу IV изреке обавезан је тужени да о свом трошку објави увод и изреку те пресуде у штампаном издању дневних новина „Политика“ и „Блиц“; у ставу V изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу износ од 31.800,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда 11Пж 5286/20 од 03.09.2021. године у ставу I делимично је одбијена жалба туженог и потврђена првостепена пресуда (уз

очигледном погрешком означен број 22П 6766/20 уместо правилно 22П 676/20) у ставу I, II, III и V изреке; у ставу II преиначена је првостепена пресуда (уз очигледном погрешком означен број 22П 6766/20 уместо правилно 22П 676/20) у ставу IV изреке и одлучено тако што је одбијен захтев тужиоца да се тужени обавезе да о свом трошку објави увод и изреку првостепене пресуде у штампаном издању дневних новина „Политика“ и „Блиц“; у ставу III изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде благовремену и дозвољену ревизију је изјавио тужени, због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију којим је оспорио ревизијске наводе туженог и предложио одбијање ревизије као неосноване.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду по одредби члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 18/20) и одлучио да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда је донета без битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању на ком су засноване нижестепене одлуке, на име тужиоца међународно су регистровани за Републику Србију жиг број ... за знак ... у речи, за робу из класа Ничанске класификације: 03, 09, 14, 16, 18, 22, 24, 25 (одећа, обућа, покривала за главу) и 28, са роком важности до 25.06.2027. године и жиг регистарски број ... за знак ... у графичком решењу за робу из класа Ничанске класификације: 03, 04, 09, 14, 18 и 25 (одећа, мајице...), са роком важности до 09.08.2021. године. Тужени је без овлашћења тужиоца, вршио промет робе и то 50 комада мушких мајица и 54 комада женских мајица које су обележене знаком ... у речи и у графичком решењу, који знак је заштићен наведеним жиговима тужиоца, а наведена роба је задржана по царинском документу TIR XF81152394, о чему је састављен и записник Управе царина бр. 148-20-230-08-9-15/2/18 од 28.03.2018. године. На основу приложених фотографија утврђено је да је заплењена роба обележена знаком ... за који тужилац има регистроване жигове.

На темељу тако утврђених чињеница првостепени суд је утврдио да постоји идентичност између знакова који су заштићени жиговима тужиоца и знакова који су утиснути на мушким и женским мајицама, чији је промет вршио тужени, те да знак ... у речи, а који се налази на одевним предметима, као и на етикетама, као и знак у графичком решењу у виду стилизованог приказа речи ... који је ушивен како на самом производу тако и на етикетама, због изузетне сличности са знаковима који су заштићени жиговима тужиоца, могу просечног потрошача довести у заблуду у погледу порекла робе. У односу на наводе туженог да према одредбама Закона о жиговима није прописано право носиоца жига да другом лицу забрани транзит робе под заштићеним знаком преко територије Републике Србије, првостепени суд налази да су ови наводи неосновани и да, околност да Законом о жиговима није изричито прописано да носилац жига може забранити другим лицима да неовлашћено користе његов знак заштићен жигом и у случају транзитног промета робе не значи да је такав вид заштите законом искључен. Првостепени суд закључује да је тужени стављањем у транзит робе која

садржи знакове заштићене жиговима тужиоца, а ради увоза у ..., учинио повреду тужиочевог права у смислу одредбе члана 72. став 1. Закона о жиговима, па је применом чланова 38. ст. 2. тач.1) и 73.а ст.1. Закона о жиговима, а у вези са чланом 280. и 282. Царинског закона и одредбе директиве о жиговима ЕУ 2015/2436 из 2015. године у вези са чланом 16. ст.2. Устава Републике Србије, усвојио у целости тужбени захтев као основан.

Другостепени суд одбија жалбу туженог и потврђује првостепену пресуду у делу у коме је утврђена повреда и налагање престанка увоза и стављања у промет робе неовлашћено обележене регистрованим знаком и забране сваке даље повреде предметних жигова, као и у делу који се односи на обавезу од стране туженог уништења робе којом је извршена повреда, прихватајући у свему разлоге првостепеног суда.

Ревидент оспорава примену материјалног права нижестепених судова, уз наводе да Законом о жиговима није прописано да се радњом транзита робе може учинити повреда жига и да носилац жига може забранити транзит робе (већ само увоз и извоз), те да се ради о ситуацији у којој услов за повреду жига – забуна у релевантном делу јавности, није могао бити испуњен јер предметну робу није могла видети релевантна јавност. Ревидент указује да се Царинским законом не може одлучивати у спору за утврђење повреде жига и оспорава примену директиве ЕУ 2015/2436 из 2015. године указујући да није део домаћег правног поретка и да се њом не прописује да се транзитом може извршити повреда жига.

Ценећи ревизијске наводе туженог, Врховни касациони суд налази да наводи ревизије не стоје и да су нижестепени судови правилном применом материјалног права извели закључак да је тужбени захтев основан.

Одредбама Закона о жиговима („Службени гласник РС", бр. 104/09 и 10/13) који је био на снази у време када је предметна повреда жига извршена, није изричито прописано да носилац жига може забранити другим лицима да неовлашћено користе његов знак заштићен жигом и у случају транзита робе. Наведено не значи да је такав вид правне заштите законом искључен и да носилац жига нема право на заштиту жига и у транзиту. Такво право носиоца жига изричито је установљено тада важећом одредбом члана 280. Царинског закона („Сл. гласник РС", бр. 18/10...113/17) којом је прописано да увоз, извоз или транзит робе којим се повређују права интелектуалне својине утврђена прописима који уређују то питање и међународним уговорима, није дозвољен. Надаље, сагласно одредби члана 282. истог закона, царински орган је овлашћен да може прекинути царински поступак и пуштање робе која се увози, извози или је у транзиту по службеној дужности, ако посумња да је повређено неко од права интелектуалне својине.

Следом реченог, право значење одредбе члана 38. Закона о жиговима може се утврдити само системским тумачењем свих наведених прописа, а не само наведене одребе Закона о жиговима, како неосновано тврди ревидент. Уколико одређена радња није изричито по врсти спецификована као неовлашћена употреба жига, то не значи истовремено и да је самим тим она дозвољена. Напротив, неовлашћена употреба жига се у погледу правне квалификације испуњава према садржини конкретне радње у односу на целокупан систем заштите која се пружа носиоцу права на жиг. Стога правилно нижестепени судови закључују да носилац жига може забранити другим

лицима неовлашћено коришћење знака који је истоветан са његовим раније заштићеним знаком којим је обележена роба и у случају када се ради о роби у транзиту.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одбио ревизију туженог као неосновану и одлучио као у изреци ревизијске пресуде на основу члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић